

الشيخ
الرحمن

دانشگاه پیام نور
پایان نامه
برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته ریاضی

دانشکده علوم
گروه علمی ریاضی

عنوان پایان نامه:

خاصیت $P(k,n)$ برای جبر توابع پیوسته حقیقی

استاد راهنما:
دکتر فریبا ارشاد

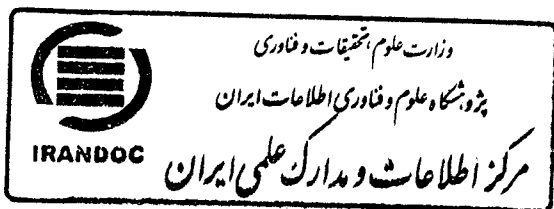
استاد مشاور:
دکتر بهمن یوسفی

نگارش:

مهدی عباسی

۱۳۸۹ / ۱۲ / ۱۵

شهریور ۱۳۸۹

الف

۱۵۳۰۳۷

دانشگاه پیام نور

بسمه تعالی

تصویب پایان نامه / رساله

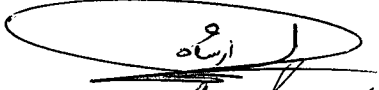

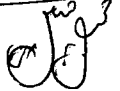
پایان نامه تحت عنوان : خاصیت $P(k, n)$ برای جبر توابع پیوسته حقیقی

که توسط مهدی عباسی در مرکز شیراز تهیه و به هیأت داوران ارائه گردیده است مورد تأیید می باشد.

درجه ارزشیابی : عالی

نمره: ۱۸/۵

تاریخ دفاع: ۸۹/۶/۲۹

امضاء	مرتبه علمی	نام و نام خانوادگی	اعضای هیأت داوران:
	استادیار	دکتر فریبا ارشاد	۱- استاد راهنما
	استاد	دکتر بهمن یوسفی	۲- استاد مشاور
	استادیار	دکتر احمد خاکساری	۳- استاد داور
	استادیار	دکتر محبوبه حسین یزدی	۴- نماینده تحصیلات تکمیلی

تقدیم به:

استاد بزرگوارم خانم دکتر ارشاد که تعهد و مسئولیت پذیری را از ایشان آموختم.

و

پدر و مادر عزیزم که فامتشان خمیده شد. تا استوار بمانم.

سپاسگزاری

خدای متعال را شاکرم که توفیق اتمام مرحله ای دیگر از دوران تحصیل به من عطا فرمود. در این جا بر خود واجب می دانم که از استاد گرامی سرکارخانم دکتر فریبا ارشاد که با پیشنهاد و راهنمایی هایشان این راه را بر من آسان نمودند صمیمانه تقدیر و تشکر نمایم برای ایشان و خانواده محترمشان آرزوی سلامتی و کامیابی داشته باشم. لازم می دانم از استاد ارجمند جناب آقای دکتر بهمن یوسفی که استاد و مشاور در این پایان نامه بودند، نهایت تقدیر و تشکر به عمل آورم.

)

چکیده

خاصیت $P(k,n)$ برای جبر توابع پیوسته حقیقی

مهدی عباسی

قضیه گلیسون-کاهانه-زلازکو (G-K-Z) و تعمیم های آن در سالهای اخیر، مورد بحث ریاضیدانان بسیاری بوده است. در این پایان نامه، تعمیمی از این قضیه بر $\text{Re}C(X)$ ، وقتی X یک فضای هاسدورف فشرده است، بیان می شود. در فصل اول این پایان نامه، مطالب مقدماتی و قضایای مورد نیاز را آورده ایم. در بخش اول از فصل دوم، بعد از معرفی قضیه (G-K-Z)، به بیان و اثبات قضایایی معادل با آن پرداخته ایم. در بخش دوم این فصل نیز ابتدا خاصیت $P(k,n)$ را معرفی کرده ایم و سپس ارتباط قضیه G-K-Z را با این خاصیت بیان کرده ایم. در فصل سوم که در سه بخش تنظیم شده به بررسی خاصیت $P(k,n)$ روی $R(X)$ ، $C(X)$ و $\text{Re}C(X)$ پرداخته ایم.

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

۱	فصل اول: مقدمات و قضایای مورد نیاز
۲	۱-۱: جبرهای باناخ
۱۰	۲-۱: تابع های خطی ضربی
۲۱	فصل دوم:
۲۲	۱-۲: قضیه گلیسون-کاهانه-زلازکو
۲۸	۲-۲: خاصیت $P(k,n)$ برای جبرهای باناخ جابجایی
۳۲	فصل سوم:
۳۳	۱-۳: بررسی خاصیت $P(k,n)$ در $R(X)$
۳۹	۲-۳: بررسی خاصیت $P(k,n)$ در $C(X)$
۴۵	۳-۳: بررسی خاصیت $P(k,n)$ در $Re(C(X))$
۵۰	واژه نامه فارسی-انگلیسی
۵۱	مراجع

فصل اول

مقدمت و فضیلتی مورد نیاز

۱-۱ جبر باناخ

۱-۱-۱ تعریف: یک جبر مختلط A ، یک فضای برداری روی میدان اعداد مختلط \mathbb{C} است با یک ضرب که دارای ویژگیهای زیر باشد:

برای هر $x, y, z \in A$ و $\lambda \in \mathbb{C}$

$$x(yz) = (xy)z$$

$$(x+y)z = xz + yz$$

$$x(y+z) = xy + xz$$

$$\lambda(xy) = (\lambda x)y = x(\lambda y)$$

علاوه بر این اگر A یک فضای باناخ با نرم $\|\cdot\|$ و صادق در

$$\|xy\| \leq \|x\| \cdot \|y\| ; x, y \in A$$

باشد، گوئیم A یک جبر باناخ مختلط است.

هرگاه در جبر مختلط A ، برای هر $x, y \in A$ داشته باشیم $xy = yx$ ، آنگاه A را جابجایی گوئیم.

۱-۱-۲ چند مثال از جبر باناخ:

الف) $C(X)$ که در آن X یک فضای هاسدورف فشرده است. این فضا با نرم سوپرنرم و ضرب نقطه به نقطه توابع،

$$(fg)(x) = f(x)g(x)$$

یک جبر باناخ جابجایی یکدار (تابع ثابت ۱) می باشد. [۱۵، فصل ۹]

ب) اگر K یک فضای موضعاً فشرده باشد آنگاه $C_0(K)$ ، فضای همه توابع پیوسته مختلط روی K که در بینهایت صفر می شوند، (فضای تمام توابع پیوسته f بطوریکه برای هر $\varepsilon > 0$ ، مجموعه:

$$\{x: x \in K, |f(x)| \geq \varepsilon\}$$

فشرده است) با نرم سوپرنرم، یک جبر باناخ غیر یکدار است مگر اینکه K فشرده باشد. [۱، فصل ۳]

پ) فرض کنید که X یک فضای باناخ باشد، آنگاه $L(X)$ ، جبر همه عملگرهای خطی کراندار روی X بانرم معمول عملگرها، یک جبر باناخ یک‌دار است.

ت) اگر X یک فضای متناهی البعد با $\dim X = n$ باشد آنگاه $L(X)$ می‌تواند با $M_n(\mathbb{C})$ یکی شود. اگر $\dim X > 1$ آنگاه $L(X)$ جابجایی نیست.

ث) ساده‌ترین جبر باناخ ناجابجایی $L(H)$ است که H یک فضای هیلبرت با بعد نامتناهی است.

ج) ساده‌ترین جبر باناخ جابجایی است.

۳-۱-۱- تعریف: گوئیم زیرمجموعه I از جبر مختلط جابجایی A یک ایده آل است اگر در شرایط زیر صدق کند:

۱- I زیر فضای A (به مفهوم فضای برداری) باشد.

۲- هرگاه $x \in A$ ، $y \in I$ آنگاه $xy \in I$.

اگر $I \neq A$ آنگاه I را یک ایده آل حقیقی می‌نامیم.

ایده آلهای ماکسیمال، ایده آلهایی حقیقی اند که در هیچ ایده آل حقیقی بزرگتر قرار ندارند.

۴-۱-۱- توجه: هیچ ایده آل حقیقی شامل یک عنصر وارون پذیر نیست.

شایان ذکر است که از یک جبر باناخ می‌توان یک جبر باناخ دیگر ساخت. در مثال ۱-۱-۵ مثالی در این خصوص آورده شده است.

۵-۱-۱- مثال: فرض کنید I یک ایده آل دو طرفه بسته از جبر باناخ A باشد آنگاه $\frac{A}{I}$ یک فضای باناخ بانرم

$$\| \bar{x} \| = \inf_{u \in I} \| x + u \|$$

است. در اینجا \bar{x} ، هم مجموعه $x + I$ می‌باشد.

با این نرم می‌توان تحقیق کرد $\frac{A}{I}$ یک جبر باناخ است. این فضا را جبر خارج قسمتی A بوسیله ایده آل دو طرفه I می‌نامیم. زیرا برای هر $u, v \in I$:

$$\begin{aligned} \|\dot{x} + \dot{y}\| &= \|(x + y) + I\| \leq \|x + y + u + v\| \leq \|x + u\| + \|y + v\| \\ \|\dot{x} \cdot \dot{y}\| &\leq \|xy + xv + uy + uv\| = \|(x + u)(y + v)\| \leq \|x + u\| \cdot \|y + v\| \end{aligned}$$

بنابراین با گرفتن \inf از طرفین در بالا بدست می آوریم

$$\|\dot{x} + \dot{y}\| \leq \|\dot{x}\| + \|\dot{y}\|$$

$$\|\dot{x} \cdot \dot{y}\| \leq \|\dot{x}\| \cdot \|\dot{y}\|$$

در حالت خاص اگر A یکدار باشد آنگاه

$$\|\dot{1}\| = \|\dot{1}^2\| \leq \|\dot{1}\| \cdot \|\dot{1}\|$$

$$1 \leq \|\dot{1}\| \leq \|1\| = 1$$

$$\|\dot{1}\| = 1$$

[۱، فصل ۳].

۱-۱-۶ تعریف: (زیر فضای با همبند متناهی)

اگر A یک جبر باناخ باشد زیر فضای M از A با همبند متناهی است هرگاه $\dim \frac{A}{M} < \infty$. اگر $\dim \frac{A}{M} = n$ آنگاه می نویسیم $\text{codim } M = n$ و n را همبند M می نامیم.

۱-۱-۷ تعریف: فضای تمام توابع خطی و کراندار از A به میدان اسکالر را با A^* نمایش می دهیم. هر عضو A^* یک تابع خطی نامیده می شود.

۱-۱-۸ قضیه: اگر X یک فضای نرمدار باشد، M یک زیر فضای بسته X و N یک زیر فضای متناهی البعد از X باشد، آنگاه $M+N$ یک زیر فضای بسته از X است. [۵، فصل ۳]

۱-۱-۹ قضیه: (هان باناخ)

اگر X یک فضای نرمدار، M یک زیر فضای X و $f: M \rightarrow \mathbb{F}$ یک تابع خطی کراندار باشد، آنگاه یک F در X^* وجود دارد بطوریکه $F|_M = f$ و $\|F\| = \|f\|$. [۵، فصل ۳]

۱-۱-۱۰ نتیجه: اگر X یک فضای نرمدار باشد، M زیرفضای بسته X ، $x_0 \in X \setminus M$ و $d = \text{dist}(x_0, M)$ ، آنگاه یک f در X^* وجود دارد بطوریکه برای هر x در M ، $f(x) = 0$ و $\|f\| = d^{-1} f(x_0) = 1$ [۳، فصل ۵]

۱-۱-۱۱ قضیه: فرض کنیم A یک جبرناخ و M یک زیرفضای بسته A با همبند n باشد در این صورت تابعهای خطی F_1, \dots, F_n روی A موجودند بطوریکه:

$$M = \bigcap_{i=1}^n \ker F_i$$

اثبات: طبق فرض قضیه داریم که $\text{codim } M = n$ بنابراین فرض می کنیم که

$$f_1 + M, f_2 + M, \dots, f_n + M \quad f_i \in A, \quad i=1, 2, \dots, n$$

پایه برای فضای برداری $\frac{A}{M}$ باشند. چون M یک زیرفضای بسته A می باشد پس برای هر $i \in \{1, 2, \dots, n\}$

$$(*) \quad M_i = M + \langle f_1, \dots, f_{i-1}, f_{i+1}, \dots, f_n \rangle$$

بسته است. (طبق قضیه ۱-۱-۸) همچنین $f_i \notin M_i$ در غیر این صورت اگر $f_i \in M_i$ آنگاه

$$\alpha_1, \dots, \alpha_{i-1}, \alpha_{i+1}, \dots, \alpha_n \in \mathbb{C}, m \in M$$

وجود دارند بطوریکه

$$f_i = m + \alpha_1 f_1 + \dots + \alpha_{i-1} f_{i-1} + \alpha_{i+1} f_{i+1} + \dots + \alpha_n f_n$$

و در نتیجه

$$f_i + M = \alpha_1 (f_1 + M) + \dots + \alpha_{i-1} (f_{i-1} + M) + \alpha_{i+1} (f_{i+1} + M) + \dots + \alpha_n (f_n + M)$$

که چون توانستیم بردار $f_i + M$ را به صورت ترکیب خطی از دیگر بردارها بنویسیم این تناقض با مستقل خطی بودن مجموعه $\{f_1 + M, f_2 + M, \dots, f_n + M\}$ دارد. بنابراین (طبق قضیه ۱-۱-۱۰)

n تابع خطی F_1, F_2, \dots, F_n روی A هست که برای هر $i \in \{1, 2, \dots, n\}$

$$F_i(f_i) = 1$$

$$(**) \quad F_i(M_i) = 0$$

حال نشان می دهیم

$$M = \bigcap_{i=1}^n \ker F_i$$

چون به ازای هر i طبق (***) داریم:

$$F_i(M_i) = 0$$

و طبق (*) داریم که

$$M_i = M + \langle f_1, \dots, f_{i-1}, f_{i+1}, \dots, f_n \rangle$$

در نتیجه داریم که $M \subseteq M_i$ و بنابراین به ازای هر $i \in \{1, 2, \dots, n\}$ داریم

$$F_i(M) = 0$$

پس

$$M \subseteq \bigcap_{i=1}^n \ker F_i$$

فرض کنیم

$$f \in \bigcap_{i=1}^n \ker F_i$$

بنابراین می توانیم $f + M$ را به صورت ترکیب خطی از اعضای پایه $\frac{A}{M}$ بنویسیم.

بنابراین $\alpha_1, \dots, \alpha_n \in \mathbb{C}$ وجود دارند بطوریکه

$$(***) \quad f + m = (\alpha_1 f_1 + \dots + \alpha_n f_n) + M$$

پس برای هر $i \in \{1, 2, \dots, n\}$ طبق (**)

$$f - (\alpha_1 f_1 + \dots + \alpha_n f_n) \in M \subset M_i \subset \ker F_i$$

بنابراین برای $i \in \{1, 2, \dots, n\}$

$$F_i (\alpha_1 f_1 + \dots + \alpha_n f_n - f) = 0$$

در نتیجه به دلیل خطی بودن F_i ها

$$\alpha_1 F_i(f_1) + \dots + \alpha_i F_i(f_i) + \alpha_{i+1} F_i(f_{i+1}) + \dots + \alpha_n F_i(f_n) - F_i(f) = 0$$

$$F_i(f_i) = \begin{cases} 0 & i \neq j \\ 1 & i = j \end{cases} \quad \text{اما،}$$

و طبق فرض چون

$$f \in \bigcap_{i=1}^n \ker F_i$$

بنابراین برای هر $i \in \{1, 2, \dots, n\}$ ، $\alpha_i = 0$

$$\alpha_1 = \dots = \alpha_n = 0 \quad \text{در نتیجه:}$$

و طبق رابطه (***) داریم

$$f + M = (\alpha_1 f_1 + \dots + \alpha_n f_n) + M = M \rightarrow f \in M$$

بنابراین

$$\bigcap_{i=1}^n \ker F_i \subseteq M \quad \blacksquare$$

۱-۱-۱۲ تعریف: رادیکال یک جبر باناخ تعویض پذیر، اشتراک ایده آلهای ماکسیمال آن است.

رادیکال جبر باناخ A را با نماد $\text{rad}(A)$ نمایش می دهیم. [۱، فصل ۳]

۱-۱-۱۳ تعریف: فضای A نیم ساده است هرگاه $\text{rad}(A) = \{0\}$.

۱-۱-۱۴ قضیه: فرض کنید A یک جبر باناخ یکدار و $x \in A$ بطوریکه $\|x\| < 1$ ، در این صورت $1-x$ وارون پذیر است و

$$(1-x)^{-1} = \sum_{k=0}^{\infty} x^k .$$

اثبات: فرض کنید $\|x\| = r < 1$ ،

$$S_n = \sum_{k=0}^n x^k$$

بنابراین برای $m > n$ داریم

$$\|S_n - S_m\| = \left\| \sum_{k=n+1}^m x^k \right\| \leq \sum_{k=n+1}^m \|x^k\| \leq \sum_{k=n+1}^m \|x\|^k < \frac{r^{n+1}}{1-r}$$

بنابراین وقتی $n \rightarrow \infty$ داریم که $\|S_n - S_m\| \rightarrow 0$ پس $\{S_n\}$ یک دنباله کوشی در جبر باناخ A است و چون هر دنباله کوشی در فضای باناخ A همگراست بنابراین دنباله $\{S_n\}$ همگرا به عضوی مانند

$$a = \sum_{k=0}^{\infty} x^k$$

است. چون

$$xS_n = S_{n+1} - 1$$

و وقتی که $n \rightarrow \infty$ ، $S_n \rightarrow a$ و $S_{n+1} \rightarrow a$ ، بنابراین داریم

$$xa = a - 1 \Rightarrow a(1-x) = (1-x)a = 1 . \blacksquare$$

و به همین ترتیب می توان ثابت کرد که $1+x$ نیز وارون پذیر است و

$$(1+x)^{-1} = \sum_{k=0}^{\infty} (-1)^k x^k .$$

۱-۱-۱۵ نتیجه: اشتراک هر ایده آل حقیقی یک جبر باناخ یکدار جابجایی A باگروی باز به مرکز او شعاع اتھی است. بنابراین هر ایده آل ماکسیمال A بسته است به ویژه $\text{rad}(A)$ بسته است. بنابراین $\frac{A}{\text{rad}(A)}$ یک جبر باناخ نیم ساده است.

اثبات: فرض می کنیم L یک ایده آل ماکسیمال A باشد آنگاه L شامل هیچ عضو وارون پذیری نیست. چون اگر $a \in L$ وارون پذیر باشد آنگاه a^{-1} عضوی از A است. پس داریم که

$$a^{-1}a \in L \Rightarrow 1 \in L \Rightarrow \forall x \in A, 1.x \in L \Rightarrow L = A$$

و این تناقض است با اینکه L یک ایده آل ماکسیمال است.

بنابراین طبق قضیه قبل اشتراک L باگروی باز به مرکز او شعاع 1 تهی است.

چون A یک جبر باناخ است و L یک ایده آل ماکسیمال از A است پس \bar{L} نیز یک ایده آل حقیقی A است (چون اگر $\bar{L} = A$ آنگاه $1 \in \bar{L}$ و در نتیجه $\{x_n\} \subset L$ موجود است که $\|x_n - 1\| < 1$ و بنابراین x_n وارون پذیر است و در نتیجه $L = A$).

همچنین داریم که $L \subseteq \bar{L}$ و چون L یک ایده آل ماکسیمال است، نتیجه می دهد که $L = \bar{L}$ پس L بسته است و چون $\text{rad}(A)$ اشتراک ایده آل های ماکسیمال A است پس $\text{rad}(A)$ نیز بسته است و همچنین داریم که A یک جبر باناخ جابجایی است و $\text{rad}(A)$ یک ایده آل بسته از A است بنابراین $\frac{A}{\text{rad}(A)}$ یک جبر باناخ جابجایی است و داریم $\text{rad}\left(\frac{A}{\text{rad}(A)}\right) = \{0\}$. پس این جبر نیم ساده هم می باشد. \square

۱-۱-۱۶ نکته: از این قسمت به بعد منظور از A یک جبر باناخ یکدار است.

۱-۱-۱۷ تعریف: طیف عنصر $x \in A$ را مجموعه تمام اعداد مختلط λ در نظر می گیریم که $x - \lambda \cdot 1$ وارون پذیر نباشد. طیف x را با $\sigma(x)$ نشان می دهیم.

۱-۱-۱۸ تعریف (شعاع طیفی): شعاع کوچکترین قرص بسته ای به مرکز مبدا است که شامل $\sigma(x)$ می باشد و گاهی این عدد را نرم طیفی x نیز می نامند و با $\rho(x)$ نمایش می دهند.

$$\rho(x) = \sup\{|\lambda| : \lambda \in \sigma(x)\}$$

۱-۱-۱۹ نتیجه: اگر G را مجموعه تمام عناصر وارون پذیر جبرناخ مختلط A بنامیم در این صورت به ازای هر $x \in A$ ، اگر $\lambda \in \sigma(x)$ آنگاه

$$|\lambda| \leq \|x\|$$

اثبات: فرض می کنیم که $\lambda \in \sigma(x)$ و $\|\lambda\| > \|x\|$ آنگاه بنا بر قضیه (۱-۱-۱۴)،

$$1 - \lambda^{-1}x \in G \quad \left(\left\| \frac{x}{\lambda} \right\| < 1 \text{ چون} \right)$$

و همین امر برای

$$x - \lambda \cdot 1 = -\lambda(1 - \lambda^{-1}x)$$

درست است لذا $\lambda \notin \sigma(x)$ و این تناقض با فرض است. ■

۱-۱-۲۰ تبصره: برای هر $x \in A$ ، $\sigma(x)$ فشرده و ناتهی است. [۱۵، فصل ۱۸]

۲-۱ تابعکهای خطی ضربی

۱-۲-۱ تعریف: اگر A و B دو جبر مختلط باشند نگاشت خطی $\varphi: A \rightarrow B$ خطی ضربی است اگر به ازای هر $x, y \in A$

$$\varphi(xy) = \varphi(x)\varphi(y)$$

هر گاه $\mathbb{C} = B$ ، آنگاه φ را تابعک خطی ضربی می نامیم.

۲-۲-۱ مثال: برای هر $x \in [0, 1]$ تابعک χ_x با ضابطه

$$\chi_x(f) = f(x)$$

یک تابعک خطی ضربی کراندار روی $C([0, 1])$ است.

• ممکن است جبر مختلط A ، تابعک خطی ضربی نداشته باشد مانند $M_n(\mathbb{C})$ ($n \geq 1$) یا $L(H)$

وقتی که H یک فضای هیلبرت است. [۱، فصل ۳]

۱-۲-۳ نکته: فرض کنید A یک جبر باناخ یکدار و χ یک تابع خطی ضربی روی آن باشد. اگر $\chi \not\equiv 0$ آنگاه $\chi(1) = 1$ چون

$$\chi(x) = \chi(x \cdot 1) = \chi(x) \cdot \chi(1)$$

$$\chi(1) = \frac{\chi(x)}{\chi(x)} = 1 \quad .$$

همچنین می توان نشان داد که برای هر $x \in A$

$$\chi(x) \in \sigma(x)$$

برای اثبات این ادعا فرض کنید که $x \in A$ وجود داشته باشد که $\chi(x) \notin \sigma(x)$.

بنابراین $1 - \chi(x)$ وارون پذیر است. فرض کنید که y وارون $(1 - \chi(x))$ باشد. بنابراین

$$(*) \quad (x - \chi(x)1)y = y(x - \chi(x)1) = 1 \quad .$$

باتوجه به اینکه

$$\chi(x - \chi(x)1) = \chi(x) - \chi(x)\chi(1) = 0$$

پس باید $\chi(1) = 0$ و این امر امکان پذیر نیست. بنابراین برای هر $x \in A$ داریم

$$|\chi(x)| \leq \rho(x) \leq \|x\| \quad ,$$

و بنابراین

$$\|\chi\| \leq 1 \quad .$$

از طرفی

$$\|\chi\| \geq |\chi(1)| = 1 \quad ,$$

پس

$$\|\chi\| = 1 \quad .$$

(یادآوری: $\|\chi\| = \sup\{|\chi(x)| : \|x\| \leq 1\}$)

۱-۲-۴ قضیه: اگر A یک جبر باناخ باشد آنگاه $\chi \in A^*$ یک تابع خطی ضربی روی A است

اگر فقط اگر برای هر $x \in A$ ، $\chi(x) \in \sigma(x)$. [۱، فصل ۴]

۱-۲-۵ قضیه: اگر A یک جبر باناخ جابجایی باشد، آنگاه:

الف) $\ker \chi \rightarrow \ker \chi$ ، از مجموعه تابعهای خطی ضربی روی A به مجموعه ایده‌آل‌های ماکسیمال A دوسویی است.

ب) برای هر $x \in A$ ، $\sigma(x) = \{ \chi(x) : \chi \text{ تابع خطی ضربی روی } A \text{ است} \}$.

اثبات الف: اگر χ یک تابع خطی ضربی روی A باشد $\ker \chi$ یک ایده‌آل ماکسیمال A است.

برعکس اگر I یک ایده‌آل ماکسیمال باشد آنگاه با توجه به اینکه A یک جبر باناخ یک‌دار و جابجایی

است، بنابراین I بسته است. علاوه بر این $\frac{A}{I}$ یک جبر جابجایی بدون ایده‌آل نابديهی است. بنابراین $\frac{A}{I}$

یک میدان است و در نتیجه یک یکرختی مانند

$$\varphi: \frac{A}{I} \rightarrow \mathbb{C}$$

وجود دارد. با در نظر گرفتن χ به صورت ترکیب نگاشت طبیعی $\pi: A \rightarrow \frac{A}{I}$ و φ ، χ یک

تابع خطی ضربی است و $\ker \chi = I$ اگر

$$\ker \chi_1 = \ker \chi_2$$

آنگاه $\alpha \in \mathbb{C}$ وجود دارد که به ازای هر $x \in A$ ،

$$\chi_1(x) = \alpha \chi_2(x) .$$

و چون A جبر باناخ یک‌دار است، داریم که

$$\chi_1(1) = \alpha \chi_2(1) .$$

بنابراین $\alpha = 1$. پس $\chi_1 = \chi_2$. در نتیجه نگاشت مزبور دوسویی است.

اثبات ب: اگر χ یک تابع خطی ضربی روی A باشد همانطور که قبلاً نشان دادیم $1 - \chi(x)$ وارون

پذیر نیست. پس $\chi(x) \in \sigma(x)$. برعکس اگر $\lambda \in \sigma(x)$ ، بنابراین $1 - \lambda x$ وارون پذیر نیست،

$(x - \lambda.1)A$ ایده آل است و بنا براین در یک ایده آل ماکسیمال I قرار دارد. توجه به قسمت (الف) همین قضیه تابع خطی ضربی χ وجود دارد بطوریکه $I = \ker \chi$. پس

$$((x - \lambda.1)1) \in \ker \chi,$$

و در نتیجه

$$\chi((x - \lambda.1)1) = 0.$$

یعنی

$$\chi(x) - \lambda = 0.$$

در نتیجه

$$\lambda \in \{ \chi(x) : \chi \text{ تابع خطی ضربی روی } A \text{ است} \}.$$

بنابراین

$$\sigma(x) = \{ \chi(x) : \chi \text{ تابع خطی ضربی روی } A \text{ است} \}. \quad \square$$

۱-۲-۶ تبصره: قضیه فوق نشان می دهد که مجموعه تمام تابعهای خطی ضربی روی A که با $m(A)$ نشان می دهیم و فضای ایده آل ماکسیمال می نامیم ناتهی است (چون به ازای هر $x \in A$ ، $\sigma(x)$ ناتهی است).

۱-۲-۷ قضیه: فرض کنید K یک مجموعه فشرده و $A = C(K)$ آنگاه $m(A)$ می تواند هم ارز با K باشد.

اثبات: برای هر $x \in K$ تابع $f \mapsto f(x)$ یک تابع خطی ضربی روی A است این تابع را با χ_x نمایش می دهیم. زیرا داریم که

$$\chi_x(f) = f(x).$$

پس به ازای هر $f, g \in A$

$$\chi_x(fg) = (fg)(x) = f(x)g(x) = \chi_x(f) \cdot \chi_x(g).$$